

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Animadversio IV. Circa Temperantiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

circa temperantiam, inculcate hęc duo debeo: *1mo* debitam erga Fundatores, Benefactores domuum, in quibus degis, gratitudinem, Hinc accurte persolvere debes, quę circa Sacra, Communiones, vel memoriam habendam promulgantur in triclinio. Dein ad perfectionem illam eniti, quam Fundatores vel Benefactores domuum in hominibus Societatis eorum liberalitate victuris semper fore supposuerunt.

2do inflat subin, sed malè homines etiam humiliori loco natos abundantia rerum in provinciis aut domibus, in quibus degunt, ita ut quasi despiciant Confratres ceteros, quibus curtiore domi supellex, tu econtra in tali casu eo humilior esto in oculis tuis respectu illorum, quia & plus, quàm tu, sæpè merentur, & plus te in sæculo reliquerunt.

ANIMADVERSIÒ IV.

Circa Temperantiam.

IN quo ea consistat, & quòd sinè ea impossibile sit, ut Apostolicam vocationem præferens aliquid boni apud proximum operetur, sat superque scitur; si contra eam impingis, signum est, quòd motiva quemlibet honestum, ne dicam, religiosum hominem ad eam incitantia non satis vivaciter tibi ob oculos ponas. Sæpius igitur manè, & eo maxime die, quo occasio, temperantię limites transgrediendi, subministrari posset: Sequentia perpende & rumina, 1. Quis tibi in inferno, ubi jam dudum
esso

esse debueras, modò cibus esset ex veneno aspidum insanabili? quis potus ex calice furoris Domini? cujus sax in totam retrò æternitatem non erit exinanita. 2. Quomodo torquenda sit anima in purgatorio ob hanc, illam in cibo potu- que sensualitatem, excessum. 3. Quem cibum ac potum habeant, habuerint, & porrò habituri sint tot servi DEI etiam summo loco nati, tot alii te meliores. Filius prodigus verè pœnitens contentus erat pane mercenariorum in domo patris sui, postquam siliquas porcorum, spurcas corporis voluptates fastidierat. Jacob constans DEO obsequium pollicebatur, Gen. 28. si daret panem ad manducandum, & vestem ad induendum. Et tu murmurabis, habens præter panem hæc, illa condimenta? 4. Necessitas comedendi & bibendi onus & tributum est mortali homini impositum, quod scandalum respectu sæcularium? si id aggravari videant à te religioso, etiam cum detrimento sanitatis, quæri scabiosè, sumi inordinatè cum prostitutione famæ propriæ & ordinis, cui mancipatus es, dum externi ex vino liberaliùs, aut per excessum hausto advertunt, te, qui aliàs tam subtiliter disputas, tam nervosè peroras, tanto, ut videtur, zelo pro animarum salute laboras, advertunt, inquam, te bestiarum illarum inclinationi aut vicio affinem esse, quorum sanguinem Noemus primæ à se plantatæ vineæ dicitur affudisse, imò brutis animantibus pejorem esse, quæ tantum cibi potûsque sumunt, ut reficiantur, non opprimantur vires. 5. Religiosus status est por-

cus,

tus, omnis inquietudinis & curarum expertus, eò per DEI gratiam appulsus deseruisti mundum, idè, ut necesse non sit ratione ventris saginandi, quod gentes inquirunt, cogitare in crastinum, juxta Christi monitum. Dato campanulæ signo, aliorum curâ & labore, inuenis providisse tibi DEUM non tantùm de necessariis, sed & frequenter iis, quæ ad vires magis pro ejus servitio corroborandas, & honestam oblectationem in qualitate & quantitate tali deseruiunt, quali plures in sæculo opulenti non perfruuntur. Et post hæc omnia ulterius semper inquietaberis pro hodie vel cras? aut conquereris hoc, illud tibi denegatum esse? quàm severas à te DEUS rationes exiget? quòd, qui effectum paupertatis, quam spontaneè vovisti DEO, & necessariorum defectum, debebas patienti, æquo, imò & hilari animo perferre; præter necessaria, tam avidè semper superflua, etiam cum sanitatis propria incommodo, appetieris, inordinate sumptis, scèdumque ac turpe Gastrimargiæ vitium adeò cum annis inoleverit: quod jam tum ab annis multis ità debellatum esse debebat ab homine ad perfectionem consequendam obligato, ut nec rigidus Censor quidquam, hoc in genere, inveniret reprehendendum. Humanum est errare, & potest ingenuo ac honesto viro constringere vice unâ, ut sive ob malam stomachi dispositionem, sive aliâ ex causâ potus, etiam non per excessum sumptus, caput turbet; sed sicut diabolicum est in errore aut vitio quocunque perseverare, ità hoc in genere vel maximè, cum

con-

contractus, vitii, intemperantiæ habitus ostendat
 omnis te prorsus ingenuæ honestatis esse obli-
 tum. In omni animadversione conor instillare
 aliquod principium, ad quod, velut normam,
 mores & actiones tuas à juventute in seram sene-
 ctam dirigas, modò arcum nimis altè non ten-
 dam. Ecce tu profiteris vitam Apostolicam, tu
 scis, quòd sinè temperantia nil boni vocationi
 tuæ conformiter effecturus sis apud proximum,
 adeoque malè coram districto Iudice aliquando
 substiturus. Præcellas veritas ista cogitationes
 filiorum DEI ingerere, & ad Sanctorum hoc in
 puncto vestigia sectanda te deberet impellere.
 modò hoc tantùm peto, ut tibi & proximo frugi
 esse possis, & Societati non sis dedecori. In
 cibo potùque ità te moderare, talem cautelam
 adhibe, qualem scis & vides indies ab opulento
 etiam aut nobili sæculari homine prudente adhi-
 beri, cui cordi est illa Eccli. 31. doctrina: *Quàm
 sufficiens est homini erudito vinum exiguum, sono-
 nus sanitatis in homine parco, dormiet usque ma-
 nè, & anima illius cum ipso delectabitur, vinum
 in iucunditatem creatum est, & non in ebrietatem
 ab initio. Exultatio animæ & cordis vinum mode-
 ratè sumptum. Sanitas est anima & corpori mode-
 ratus potus. Amaritudo animæ vinum multum
 potatum.*

Hoc ultimum nimis quàm verum esse expe-
 riuntur, qui protractos in seram noctem amant
 potus, nec debito tempore ad quietem se com-
 ponunt. Sic enim die altero, dum maturè sur-

gendum est, & publicæ actiones obeundæ, malè se dispositos esse animadvertunt.

§. VI.

De opere humili, colloquio, Litanis,

OPUS HUMILE.

Certum est non tam DEUM respicere opus ipsum, quàm quomodo & quâ intentione fiat. Hinc mereri pro æternitate plus potes opere vili ac humili, quàm magno & glorioso, debitis qualitatibus destituto. *In vita meritis præstant adverbia verbis.* Adverbia sunt bene, ferventer, humiliter, devotè, quomodo & quia hoc, illud opus vult DEUS. Si ad hæc adverbia, v. g. dum lavas scute las, attendis, etiam meritum ex opere humili comparandum non corrumpes inutili, ac regulis non conformi confabulatione. Quidam vir magnus & sanctus ex nostris interrogatus, cur diligentiam tantam adhiberet, ut tersione suâ nitidos orbes redderet; respondit: jam multos effluxisse annos, à quibus opus quodcunque sive magnum, sive parvum purissimâ, quâ posset, intentione per manus B. V. immaculatè conceptæ DEI Matris Divinæ Majestati offerret, adèoque sollicitum se esse, ut minimum etiam opus mutilum, mancum, imperfectum non deveniat ad illas purissimas manus, Ergo & hoc tene pro principio, quod pari modo opus quodcunque humile aut exiguum velis peragere,

COLLO-